

[Tastesen.]

rigsministeren vil tale med sundhedsstyrelsen om disse ting. Der må flere sikkerhedsforanstaltninger til. Vi fik et notat fra justitsministeren her for nylig, hvori man sagde, at det rigtigste og sikreste var dirkefri bokse, armerede skabe osv., og jeg tror, at det er vejen frem, hvis man skal forhindre, at narkotikaen hentes fra de danske forsyningskilder.

Man har hidtil været tilbageholdende med anvendelse af tvang i behandlingsarbejdet, fordi de opnåede resultater har været beskedne. Det er nemlig sådan, at det ikke kun er et spørgsmål om fysisk afvæjning fra misbrug. Det er også et spørgsmål om psykisk tilpasning, når man skal tilbage til samfundet igen, og jeg mener, at det synspunkt må være rigtigt, at man går ad den frivillige motiverings vej i behandlingsarbejdet, så langt som det overhovedet er muligt, således som det er kommet til udtryk i udvalgsbetænkningen.

De bevillinger, som folketinget gav grønt lys for under dette lovforslags første behandling, og hvoraf en del er med på finansloven, vil det jo tage nogen tid at få omsat til virkelighed. Vi er i den socialdemokratiske gruppe noget ængstelige for, at narkotikamisbruget antager et foruroligende omfang, inden behandlingssystemets effektivitet slår igennem. Vi har derfor i folketingsudvalget rejst det spørgsmål, om det var muligt at sætte ind med en forstærket hjælpeindsats. Vi er ikke overbevist om, at det er de dyre investeringer i bygninger og institutioner, der er sagen. Vi tror på, at mange eksisterende bygninger, f. eks. ødegårde, feriehus e. lign., kan bruges som led i bekæmpelsen af ungdomsnarkomanien.

Vi har foreslået, at de unge, der er under uddannelse på sociale skoler og institutioner, som et led i deres uddannelse i praktik i forstærket grad bruges som medarbejdere i bekæmpelsen af narkotikamisbruget. Hvis der sættes ind med en forstærket hjælpeindsats, er det klart, at en uddannet ledelse må stå bag de foranstaltninger, der skal træffes.

Vi må også se i øjnene, at flere unge kan komme ind i en misbrugssituation i løbet af den forestående sommer, og vi må derfor være parat med tilbud om forskellige former for hjælp for at kunne dæmme op for det

misbrug, som ellers vil opstå. Når skoleferien er forbi, må et opsøgende og visiterende arbejde være parat i alle vore større byer. Hvis der ikke sættes ind med hurtige tilbud om alternative fritidsmuligheder og opholdsmuligheder, vil stofmisbruget nemt tage et nyt foruroligende opsving.

Jeg har bemærket mig mindretalsudtalelsen fra hr. Poul Dam, og nu har jeg altså på mit partis vegne givet nogle henstillinger med hensyn til bekæmpelsen af narkotikamisbruget. Hvor meningsfyldte disse henstillinger er, beror naturligvis på et skøn, men vi har i socialdemokratiet den opfattelse, at narkotikaproblemet er en udfordring, der kræver hurtige løsninger, og vi må derfor også tage stilling til, hvad vi mener der skal gøres.

Jeg vil til slut fremhæve den forebyggende indsats, og ansvar for, at der sker noget på dette område, er i væsentlig grad kommunernes. De har efter loven om børne- og ungdomsforsorg en klar forpligtelse til at sørge for, at der forefindes et tilstrækkeligt antal social-pædagogiske børne- og ungdomsinstitutioner. Vore traditionelle ungdomsklubber har her gjort en udmærket præventiv indsats gennem årene, og derved er ungdomskriminaliteten holdt nede på et lavt niveau.

Nu står man over for at skulle støtte en fornyelse af klubvirksomheden; mange steder vil der være brug for utraditionelle klublivsformer, der giver medlemmerne så rige oplevelsesmuligheder, at flugt til de euforiserende stoffer kan undgås.

Folketingets narkotikaudvalg skal fortsætte sit arbejde også efter dette lovforslags færdigbehandling, og for min skyld kan man gerne kalde denne fortsættelse for en studiekreds-virksomhed. Men jeg tror, at både den nuværende og en fremtidig regering vil have en klar interesse i, at der findes et folketingsudvalg, som følger udviklingen med hensyn til narkotikaproblemet omfang. Der findes eksperter og politikere, der opfatter ungdomsnarkomanien som en epidemi, der skal bekæmpes med tvang og isolering. Jeg tror, det er mere rigtigt at opfatte ungdomsnarkomanien som et symptom på mangel på trivsel. Kan vi opnå en mindre stresset hverdag, et bedre psykisk klima i skolen, på arbejdspladsen, i familien og i samfundet og finde løsninger på påtrængende social-